

ЗАКОН УКРАЇНИ Про міжнародні оборонні компанії

Цей Закон визначає правовий статус та організаційно-правові засади діяльності міжнародних оборонних компаній, які створюються в Україні, беруть участь у здійсненні оборонних заходів та надають за межами території України оборонні послуги.

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються у такому значенні:

міжнародна оборонна компанія - створений та зареєстрований в Україні суб'єкт господарювання, який на підставі отриманої ліцензії здійснює в установленому цим Законом порядку надання за межами території України оборонних послуг, а також приймає участь у здійсненні оборонних заходів;

оборонні заходи – система заходів, що здійснюються органами державної влади та органами військового управління України щодо підготовки до збройного захисту та захист у разі збройної агресії або збройного конфлікту;

оборонні послуги – послуги з навчання, тактичної підготовки, розвідки, конвоювання, забезпечення безпеки фізичних і юридичних осіб, охорони майна та виконання інших завдань, які надаються міжнародними оборонними компаніями у порядку, передбаченому цим Законом;

оборонна техніка міжнародних оборонних компаній – транспортні засоби, а також броньована колісна та/або гусенична техніка, яка може мати озброєння не більше крупнокаліберного кулемета та/або протитанкового ракетного комплексу, у тому числі інженерна техніка (тягачі, екскаватори, машини розмінування, мостокладальники, машини розгородження), зареєстрована та закріплена за міжнародними оборонними компаніями, яка може використовуватись ними під час виконання оборонних заходів та надання оборонних послуг;

озброєння міжнародних оборонних компаній – стрілецька вогнепальна зброя усіх видів, боєприпаси до неї, холодна зброя, уламкові та неуламкові вибухові пристрої і матеріали, детонатори та ініціатори, а також інша зброя, зареєстрована та закріплена за міжнародними оборонними компаніями, яка може використовуватись ними під час виконання оборонних заходів та надання оборонних послуг;

оператори міжнародних оборонних компаній – зараховані у штат міжнародних оборонних компаній працівники, які оперують широким спектром зброї і техніки та безпосередньо виконують завдання у сфері надання оборонних послуг та/або участі у здійсненні оборонних заходів;

персонал міжнародних оборонних компаній - залучені міжнародними оборонними компаніями працівники (крім фахівців з організації заходів та операторів міжнародних оборонних компаній), з якими укладено договір про виконання функціональних обов'язків у рамках діяльності міжнародних оборонних компаній;

спеціальні засоби міжнародних оборонних компаній – засоби радіоелектронної боротьби та/або розвідки, безпілотні апарати усіх видів, програмне забезпечення і технічні засоби систем інформаційної безпеки, висотні та стаціонарні засоби наземної розвідки та інші спеціальні засоби оборонного призначення, зареєстровані та закріплені за міжнародними оборонними компаніями, які можуть використовуватись ними під час здійснення оборонних заходів та надання оборонних послуг;

Статут організації діяльності міжнародних оборонних компаній – затверджений Державною службою України у справах міжнародних оборонних компаній документ, який містить зведення положень і правил, на основі яких проходять повсякденне життя, виховання, навчання та діяльність особового складу міжнародних оборонних компаній;

Державна служба України у справах міжнародних оборонних компаній – державний орган, підпорядкований Головному управлінню розвідки Міністерства оборони України, який здійснює державне регулювання діяльності міжнародних оборонних компаній, нагляд і контроль за їх діяльністю у порядку, передбаченому цим Законом та іншими законодавчими актами;

фахівець з організації заходів міжнародних оборонних компаній - керівник міжнародної оборонної компанії, його заступник або інша уповноважена особа, до посадових обов'язків якої належать організація надання оборонних послуг міжнародною оборонною компанією, організація участі міжнародної оборонної компанії в оборонних заходах, безпосереднє керівництво окремими завданнями міжнародної оборонної компанії, а також контроль за належним виконанням операторами та іншим персоналом міжнародних оборонних компаній покладених на них обов'язків;

функції міжнародних оборонних компаній – напрямки діяльності міжнародних оборонних компаній у межах отриманої ліцензії у сфері надання оборонних послуг, а також участі у здійсненні оборонних заходів.

Стаття 2. Мета Закону

1. Метою цього Закону є:

1) посилення захисту територіальної цілісності та державного суверенітету України, зовнішньої та внутрішньої безпеки України;

2) визначення правового статусу міжнародних оборонних компаній, а також правове регулювання діяльності міжнародних оборонних компаній з надання оборонних послуг та участі в оборонних заходах;

3) забезпечення державного контролю за здійсненням діяльності міжнародних оборонних компаній.

Стаття 3. Сфера дії Закону

1. Цей Закон регулює відносини, пов'язані зі створенням та діяльністю міжнародних оборонних компаній.

2. Дія цього Закону поширюється на правовідносини за участю правоохоронних органів, військових формувань України, органів державної влади України та місцевого самоврядування у частині, що не регулюється законодавчими актами, які регламентують їх діяльність.

Стаття 4. Державне регулювання та управління у сфері діяльності міжнародних оборонних компаній

1. Головним органом державного регулювання та управління у сфері діяльності міжнародних оборонних компаній є Державна служба України у справах міжнародних оборонних компаній, яка підконтрольна і підзвітна Головному управлінню розвідки Міністерства оборони України.

2. Державна служба України у справах міжнародних оборонних компаній затверджує Статут організації діяльності міжнародних оборонних компаній, який є обов'язковим до виконання під час діяльності усіх міжнародних оборонних компаній.

3. Державна служба України у справах міжнародних оборонних компаній погоджує всі договори про надання оборонних послуг, які укладаються міжнародними оборонними компаніями відповідно до цього Закону.

4. Державна служба України у справах міжнародних оборонних компаній здійснює реєстрацію та облік наявного озброєння, оборонної техніки та спеціальних засобів міжнародних оборонних компаній, проводить їх періодичні аудити, здійснює регулярні інспекції пунктів постійної дислокації міжнародних оборонних компаній з метою контролю за дотриманням норм міжнародного права та законів України, а також Статуту організації діяльності міжнародних оборонних компаній.

5. Державне регулювання у сфері діяльності міжнародних оборонних компаній здійснюється також іншими органами державної влади відповідно до вимог цього Закону, Законів України «Про оборону України», «Про національну безпеку України», «Про ліцензування видів господарської діяльності» та інших законодавчих актів.

6. Діяльність міжнародних оборонних компаній на території інших держав здійснюється у рамках норм міжнародного права.

Розділ II

ДІЯЛЬНІСТЬ МІЖНАРОДНИХ ОБОРОННИХ КОМПАНІЙ

Стаття 5. Правовий статус міжнародних оборонних компаній

1. Статус міжнародної оборонної компанії набуває суб'єкт господарювання у формі юридичної особи, створеної за законодавством України, який відповідає вимогам цього Закону, має необхідні для здійснення

відповідної діяльності організаційні, кадрові, матеріально-технічні, технологічні та інші умови, та отримав у встановленому порядку ліцензію на провадження діяльності міжнародної оборонної компанії.

2. Суб'єкт господарювання, який набуває статус міжнародної оборонної компанії, може перебувати тільки на загальній системі оподаткування.

3. Міжнародна оборонна компанія може мати зареєстроване місцезнаходження, фактичне місцезнаходження приміщень та територій (полігонів), які використовуються у її діяльності, а також постійну дислокацію операторів міжнародних оборонних компаній та іншого персоналу виключно на території областей України, які межують з територією держави, визнаної в Україні державою - терористом.

4. Засновниками (учасниками) міжнародної оборонної компанії можуть виступати тільки фізичні та юридичні особи – резиденти України.

5. Засновниками (учасниками) міжнародної оборонної компанії не можуть виступати особи, яких внесено до списку санкцій Ради національної безпеки і оборони України (переліку осіб, до яких рішеннями Ради національної безпеки і оборони України, введеними в дію указами Президента України, застосовано персональні спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) відповідно до законодавства України), а також учасників та/або кінцевих бенефіціарних власників яких (для юридичних осіб) внесено до списку санкцій Ради національної безпеки і оборони України (переліку осіб, до яких рішеннями Ради національної безпеки і оборони України, введеними в дію указами Президента України, застосовано персональні спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) відповідно до законодавства України).

Стаття 6. Функції міжнародних оборонних компаній

1. Міжнародна оборонна компанія на підставі отриманої у встановленому порядку ліцензії надає за межами території України такі оборонні послуги:

1) організація та практичне здійснення заходів безпеки, оборони та навчання, спрямованих на забезпечення особистої безпеки, життя та здоров'я індивідуально визначених фізичних осіб (або групи осіб) шляхом запобігання або недопущення негативного безпосереднього впливу факторів (діяльності або бездіяльності) протиправного характеру;

2) організація та практичне здійснення заходів безпеки, оборони та навчання, спрямованих на забезпечення безпеки юридичних осіб, їх існуванню та законної діяльності, а також життя і здоров'ю працівників таких юридичних осіб шляхом запобігання або недопущення негативного безпосереднього впливу факторів (діяльності або бездіяльності) протиправного характеру;

3) охорона майна та майнових прав - діяльність з організації та практичного здійснення заходів охорони, спрямованих на забезпечення недоторканності, цілісності визначених власником і належних йому будівель, споруд, земельних ділянок (територій), акваторій, транспортних засобів, валютних цінностей, цінних паперів та іншого рухомого і нерухомого майна

з метою запобігання та/або недопущення чи припинення протиправних дій щодо нього, для збереження його фізичного стану, припинення несанкціонованого доступу до нього та забезпечення здійснення власником цього майна всіх належних йому прав та повноважень стосовно нього на території інших держав;

4) тактична (теоретична та практична) підготовка особового складу військових формувань та органів правопорядку інших держав, міжнародних організацій;

5) тактична (теоретична та практична) підготовка особового складу суб'єктів охоронної діяльності;

6) розмінування територій, будівель, споруд та інших об'єктів;

7) консультаційні послуги у сфері забезпечення безпеки, правопорядку, мирного врегулювання конфліктів, посередництво у вирішенні збройних конфліктів;

8) оборонні послуги країнам – союзникам України у визначеному законодавством порядку.

2. Міжнародна оборонна компанія має право надавати оборонні послуги виключно за умови, що вони не суперечать зовнішній та внутрішній політиці України.

3. Міжнародні оборонні компанії приймають участь у здійсненні оборонних заходів у порядку, передбаченому законодавством України.

Стаття 7. Забезпечення діяльності міжнародних оборонних компаній

1. Виконання функцій міжнародних оборонних компаній забезпечується шляхом здійснення ними таких заходів:

1) закупівля необхідного озброєння та спеціальних засобів міжнародних оборонних компаній;

2) закупівля необхідної оборонної техніки міжнародних оборонних компаній у підприємств українського оборонно-промислового комплексу;

3) розміщення на території та в приміщеннях військових частин Збройних Сил України (на підставі укладених договорів оренди) озброєння, спеціальних засобів та оборонної техніки міжнародних оборонних компаній (виключно за погодженням та під контролем Державної служби України у справах міжнародних оборонних компаній);

4) оренда оборонної техніки та спеціальних засобів міжнародних оборонних компаній у військових частин Збройних Сил України та інших військових формувань України (за погодженням Державної служби України у справах міжнародних оборонних компаній);

5) придбання у власність, оренда приватних територій (полігонів) та приміщень для здійснення тренувальних заходів, проживання та перебування особового складу, а також інших цілей, пов'язаних з діяльністю міжнародних оборонних компаній;

6) залучення на договірних засадах операторів та іншого персоналу міжнародних оборонних компаній;

7) використання, облік та реєстрація трофейного (захопленого у противника) майна (озброєння, спеціальних засобів, всіх видів техніки та

будь-якого іншого майна) у порядку, встановленому Державною службою України у справах міжнародних оборонних компаній.

2. Оборонна техніка міжнародних оборонних компаній вважається спеціальним транспортом і обладнується засобами радіотехнічного зв'язку, кольорографічними схемами та написами, відповідними світловими та звуковими сигналами у порядку, визначеному Міністерством внутрішніх справ України.

Стаття 8. Ліцензування діяльності міжнародних оборонних компаній

1. Ліцензування діяльності міжнародних оборонних компаній здійснюється у порядку, визначеному Законом України «Про ліцензування видів господарської діяльності».

2. Органом ліцензування у сфері діяльності міжнародних оборонних компаній є Державна служба України у справах міжнародних оборонних компаній.

3. Державна служба України у справах міжнародних оборонних компаній затверджує ліцензійні умови провадження діяльності міжнародних оборонних компаній.

Стаття 9. Договір про надання оборонних послуг

1. Міжнародна оборонна компанія надає оборонні послуги на підставі договору, укладеного із замовником (резидентом або нерезидентом України) у письмовій формі відповідно до законодавства.

2. Договір про надання оборонних послуг міжнародною оборонною компанією набирає чинності не раніше ніж з моменту його погодження Державною службою України у справах міжнародних оборонних компаній

3. Міжнародна оборонна компанія несе відповідальність за невиконання (неналежне виконання) укладених договорів у встановленому порядку.

4. У випадках, передбачених законодавством, договори про надання міжнародною оборонною компанією оборонних послуг, документи, які регулюють діяльність міжнародних оборонних компаній, а також інша інформація про діяльність міжнародних оборонних компаній (у тому числі інформація про їх участь в оборонних заходах) відносяться до відомостей, що становлять державну таємницю, та/або до іншої інформації з обмеженим доступом.

Стаття 10. Участь міжнародних оборонних компаній в оборонних заходах

1. Міжнародні оборонні компанії можуть бути залучені до участі в оборонних заходах шляхом спільної діяльності (взаємодії) із Головним управлінням розвідки Міністерства оборони України, Збройними Силами України, Національною гвардією України, іншими військовими формуваннями України, а також Службою безпеки України та правоохоронними органами на підставі рішення Ради національної безпеки і оборони України.

2. Формами спільної діяльності (взаємодії) міжнародних оборонних компаній із суб'єктами, зазначеними у частині першій цієї статті, можуть бути:

1) виконання операторами міжнародних оборонних компаній окремих завдань, пов'язаних із захистом державного суверенітету та територіальної цілісності України;

2) проведення спільних нарад, консультацій, злагодження дій тощо;

3) спільне використання озброєння, військової техніки та спеціальних засобів під час виконання оборонних заходів.

3. У разі введення на території України режиму воєнного стану, а також у разі необхідності захисту державного суверенітету та територіальної цілісності України міжнародні оборонні компанії у повному складі (згідно їх штатних розписів) можуть бути у порядку мобілізації переведені за рішенням Ради національної безпеки і оборони України у пряме підпорядкування Генерального штабу Міністерства оборони України.

Стаття 11. Права міжнародних оборонних компаній

1. Міжнародні оборонні компанії для забезпечення власної діяльності та виконання покладених на них функцій мають право:

1) придбавати майно та майнові права в Україні та за кордоном, вчиняти правочини, пов'язані із цим майном (майновими правами) відповідно до вимог законодавства України та держав, на території яких здійснюється діяльність міжнародної оборонної компанії;

2) зберігати на приватних територіях та використовувати в установленому порядку майно, визначене законодавством для виключного використання міжнародними оборонними компаніями (у тому числі озброєння, оборонну техніку та спеціальні засоби міжнародних оборонних компаній);

3) розміщувати на територіях та у приміщеннях військових частин Збройних Сил України на підставі договорів оренди озброєння та оборонну техніку міжнародних оборонних компаній (за погодженням та під контролем Державної служби України у справах міжнародних оборонних компаній);

4) використовувати в установленому порядку радіочастоти для забезпечення радіозв'язку;

5) використовувати службових тварин;

6) за погодженням із Державною службою України у справах міжнародних оборонних компаній закуповувати озброєння міжнародних оборонних компаній;

7) за погодженням із Державною службою України у справах міжнародних оборонних компаній закуповувати оборонну техніку виробництва українського оборонно-промислового комплексу та спеціальні засоби;

8) за погодженням із Державною службою України у справах міжнародних оборонних компаній - вивозити озброєння, оборонну техніку та спеціальні засоби міжнародних оборонних компаній за межі території України;

9) використовувати в установленому законодавством порядку ознаки належності (елементи символіки, формений одяг тощо) на одязі, оборонній техніці та спеціальних засобах, на власних будівлях, у документації і т.д.

Стаття 12. Обов'язки міжнародних оборонних компаній

1. Міжнародні оборонні компанії під час своєї діяльності зобов'язані:

1) дотримуватись норм міжнародного гуманітарного права та прав людини;

2) діяти відповідно до законодавства держави, на території якої вони здійснюють свою діяльність;

3) приймати участь в оборонних заходах під час дії воєнного та надзвичайного стану, а також в особливий період відповідно до вимог цього Закону та інших законодавчих актів;

4) дотримуватись вимог затверджених Державною службою України у справах міжнародних оборонних компаній документів, які регулюють діяльність міжнародних оборонних компаній.

Стаття 13. Обмеження у діяльності міжнародних оборонних компаній

1. Під час організації та здійснення діяльності міжнародним оборонним компаніям забороняється:

1) використовувати ознаки належності (елементи символіки, формений одяг тощо) органів державної влади та органів місцевого самоврядування України, Збройних Сил України чи інших військових формувань, правоохоронних органів України та їх окремих підрозділів;

2) під час діяльності на території будь-якої країни створювати перешкоди чи іншим чином заважати діяльності представників правоохоронних та інших органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб у здійсненні ними повноважень, наданих їм законами та іншими нормативно-правовими актами, а також фізичним та юридичним особам під час реалізації ними своїх законних прав та інтересів;

3) розголошувати відомості про вжиті заходи щодо організації та здійснення діяльності міжнародних оборонних компаній, а також інформацію з обмеженим доступом (у тому числі відомості, віднесені до державної таємниці), пов'язані з діяльністю міжнародних оборонних компаній, крім випадків, передбачених законодавством;

4) приховувати факти про кримінальні правопорушення, що вчиняються або готуються, незалежно від інтересів замовника послуг міжнародних оборонних компаній;

5) здійснювати протиправні посягання на права, свободи та власність фізичних та юридичних осіб, на їх честь, гідність і ділову репутацію;

6) залучати до участі в оборонних заходах та до надання оборонних послуг осіб, які не відповідають встановленим законом вимогам, не подали документів, необхідних для працевлаштування в порядку, передбаченому цим Законом, або не оформлені належним чином у якості операторів міжнародних оборонних компаній або інших працівників (персоналу) міжнародних оборонних компаній;

7) брати участь у виконанні судових рішень під час виконавчих проваджень;

8) вдаватись до дій, спрямованих на силове протистояння між операторами різних міжнародних оборонних компаній;

9) розміщувати на території пунктів постійної дислокації, на публічних сторінках у соціальних мережах та іншим чином у мережі Інтернет пропаганду та/або рекламу політичного спрямування, політичну агітацію.

Розділ III

КАДРОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МІЖНАРОДНИХ ОБОРОННИХ КОМПАНІЙ

Стаття 14. Умови залучення громадян до діяльності міжнародних оборонних компаній

1. Операторами міжнародних оборонних компаній можуть бути дієздатні громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які досягли 21-річного віку, мають досвід служби в Збройних Силах України, Національній гвардії України або інших військових формуваннях України не менше 1 року, пройшли підготовку відповідно до навчальних програм Державної служби України у справах міжнародних оборонних компаній з успішним складанням тестування та уклали трудовий договір у формі контракту із міжнародною оборонною компанією, попередньо надавши наступні документи:

1) заяву про добровільне бажання працювати оператором міжнародної оборонної компанії;

2) копію паспорту та реєстраційного номеру облікової картки платника податків;

3) медичну довідку про стан здоров'я, за встановленою формою, щодо перебування на обліку в психоневрологічних або наркологічних закладах охорони здоров'я;

4) медичну довідку про стан здоров'я, за встановленою формою, що особа не має обмежень для виконання функціональних обов'язків оператора міжнародної оборонної компанії;

5) копії документів, які підтверджують досвід служби у військових формуваннях України;

6) копію документа, який підтверджує успішне проходження підготовки відповідно до навчальних програм Державної служби України у справах міжнародних оборонних компаній;

7) заяву про утримання від участі у масових зборах - мітингах та демонстраціях протягом усього строку дії контракту з міжнародною оборонною компанією. У разі невиконання обов'язку щодо утримання від участі у масових зборах - мітингах та демонстраціях протягом строку дії контракту з міжнародною оборонною компанією договір з відповідним оператором міжнародної оборонної компанії підлягає негайному припиненню.

2. Фахівцем з організації заходів міжнародних оборонних компаній може бути особа, яка відповідає вимогам, встановленим частиною першою

цієї статті, а також має досвід роботи на керівних посадах у військових формуваннях не менше трьох років.

3. Фахівець з організації заходів міжнародних оборонних компаній зобов'язаний забезпечувати дотримання законодавства під час організації та здійснення діяльності (виконання функцій) міжнародної оборонної компанії, інтереси якої він представляє.

4. Інші працівники (персонал) міжнародних оборонних компаній залучаються до виконання робіт в інтересах міжнародних оборонних компаній у встановленому законодавством порядку.

Стаття 15. Права операторів міжнародних оборонних компаній

1. Оператор міжнародної оборонної компанії під час виконання своїх функціональних обов'язків має право:

1) бути застрахованим у рамках діяльності міжнародних оборонних компаній та отримувати у встановленому порядку страхові виплати;

2) з метою захисту охоронюваних прав та інтересів у рамках надання оборонних послуг та участі в оборонних заходах застосовувати заходи фізичного впливу, а також зареєстровані за міжнародною оборонною компанією види озброєння та оборонну техніку і спеціальні засоби;

3) на захист персональних даних відповідно до діючого законодавства України. Будь-яка інформація, пов'язана з роботою особи у міжнародній оборонній компанії, є інформацією з обмеженим доступом.

Стаття 16. Обов'язки працівників міжнародних оборонних компаній

1. Фахівці з організації заходів міжнародних оборонних компаній, оператори та інший персонал міжнародних оборонних компаній під час виконання своїх функціональних обов'язків зобов'язані:

1) дотримуватись обмежень, встановлених щодо діяльності міжнародних оборонних компаній;

2) виконувати обов'язки, покладені на міжнародні оборонні компанії згідно вимог цього Закону, а також умовами укладених із замовниками договорів;

3) дотримуватись вимог Статуту організації діяльності міжнародних оборонних компаній, інших документів, які регламентують діяльність міжнародних оборонних компаній, а також вимог чинного законодавства України.

Стаття 17. Підготовка та перепідготовка операторів міжнародних оборонних компаній

1. Оператори міжнародних оборонних компаній постійно навчаються, проходять підготовку, перепідготовку, підвищення кваліфікації у навчально-тренувальних центрах оборони відповідно до вимог, встановлених законодавством, та на підставі договорів, укладених міжнародними оборонними компаніями із такими центрами.

2. Навчальні програми, порядок і рівень підготовки, терміни підготовки, перепідготовки (спеціалізації) та підвищення кваліфікації

операторів міжнародних оборонних компаній визначаються безпосередньо Державною службою України у справах міжнародних оборонних компаній.

3. Особи, які претендують на посаду операторів міжнародної оборонної компанії, зобов'язані пройти в установленому законодавством порядку підготовку у навчально-тренувальному центрі оборони та отримати відповідний сертифікат, форма якого затверджується Державною службою України у справах міжнародних оборонних компаній.

Стаття 18. Відповідальність працівників міжнародних оборонних компаній

1. Працівники міжнародних оборонних компаній за невиконання або неналежне виконання покладених на них обов'язків несуть дисциплінарну, цивільно-правову, адміністративну або кримінальну відповідальність, встановлену законом, контрактом з міжнародною оборонною компанією, а також Статутом організації діяльності міжнародних оборонних компаній.

Розділ IV

ЗАСТОСУВАННЯ В ДІЯЛЬНОСТІ МІЖНАРОДНИХ ОБОРОННИХ КОМПАНІЙ ЗАХОДІВ ФІЗИЧНОГО ВПЛИВУ, ЗБРОЇ, ОБОРОННОЇ ТЕХНІКИ ТА СПЕЦІАЛЬНИХ ЗАСОБІВ

Стаття 19. Порядок застосування операторами міжнародних оборонних компаній заходів фізичного впливу, зброї, оборонної техніки та спеціальних засобів

1. Під час виконання своїх функціональних обов'язків оператор міжнародної оборонної компанії має право застосовувати до осіб заходи фізичного впливу, зброю, оборонну техніку та спеціальні засоби, якщо інші заходи не призвели до припинення протиправного посягання або до виконання особою (особами) законної вимоги оператора міжнародних оборонних компаній, в наступних виняткових випадках:

1) для захисту себе або іншої особи від нападу, що становить загрозу життю, здоров'ю або майну;

2) для запобігання незаконній спробі насильницьким шляхом заволодіти зброєю, боеприпасами, оборонною технікою та спеціальними засобами;

3) у разі необхідності затримання правопорушника, який здійснив незаконне проникнення на охоронюваний об'єкт, вчиняє інші протиправні дії та чинить опір затриманню;

4) в інших передбачених законодавством випадках з метою захисту охоронюваних прав та інтересів.

2. Вид зброї, оборонної техніки та спеціального засобу, час початку та інтенсивність їх застосування визначаються з урахуванням ситуації, що склалася, її характеру та ступеню небезпеки.

3. У разі якщо неможливо уникнути застосування заходів фізичного впливу, зброї, оборонної техніки та спеціальних засобів, їх застосування має здійснюватися в межах правомірності з дотриманням умов і обставин, і

повинно обмежуватись заподіянням мінімальної шкоди здоров'ю особи чи інших негативних наслідків. У разі заподіяння шкоди здоров'ю особи оператори міжнародних оборонних компаній повинні викликати медичну допомогу та надати першу долікарську допомогу потерпілим.

Стаття 20. Затримання правопорушників

1. У випадках, передбачених законодавством, оператори та інший персонал міжнародних оборонних компаній мають право затримувати осіб, які здійснюють перешкоди виконанню функцій міжнародних оборонних компаній.

2. Затримана особа, яка є правопорушником, передається правоохоронним органам за місцем виконання умов договору або здійснення оборонних заходів, або відпускається після виконання завдань, які стосуються функцій міжнародних оборонних компаній.

Розділ V

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Частина першу статті 7 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» доповнити пунктом 35 такого змісту:

«35) діяльність міжнародних оборонних компаній.».

3. Кабінету Міністрів України протягом двох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити розробку та прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації положень цього Закону;

забезпечити створення та початок роботи Державної служби України у справах міжнародних оборонних компаній;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова Верховної Ради
України**

Руслан СТЕФАНЧУК

